

Johann Quistorp

Programma Rectoris Academici Johannis Quistorpii ... Quo, ad eundum Exequias Beatae Margaretae Clementis, Coniugis Cl. Dn. M. Adami Seidenschwantz/ Scholae trivialis Sub-Rectoris ... die VII. Februarii Anno M. DC. LX. Omnes & omnium Ordinum Literatos, invitat

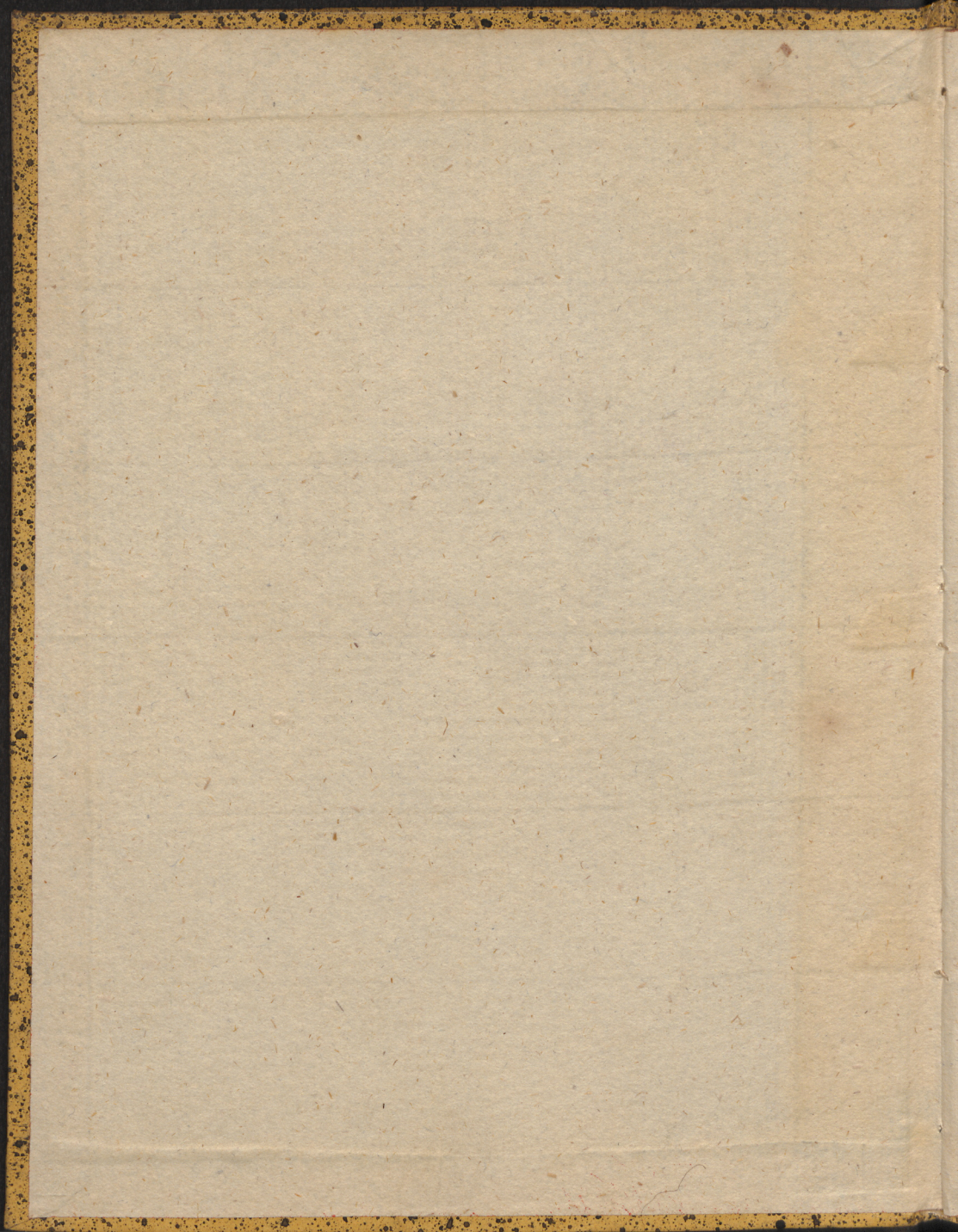
Rostochi[i]: Kilius, 1660

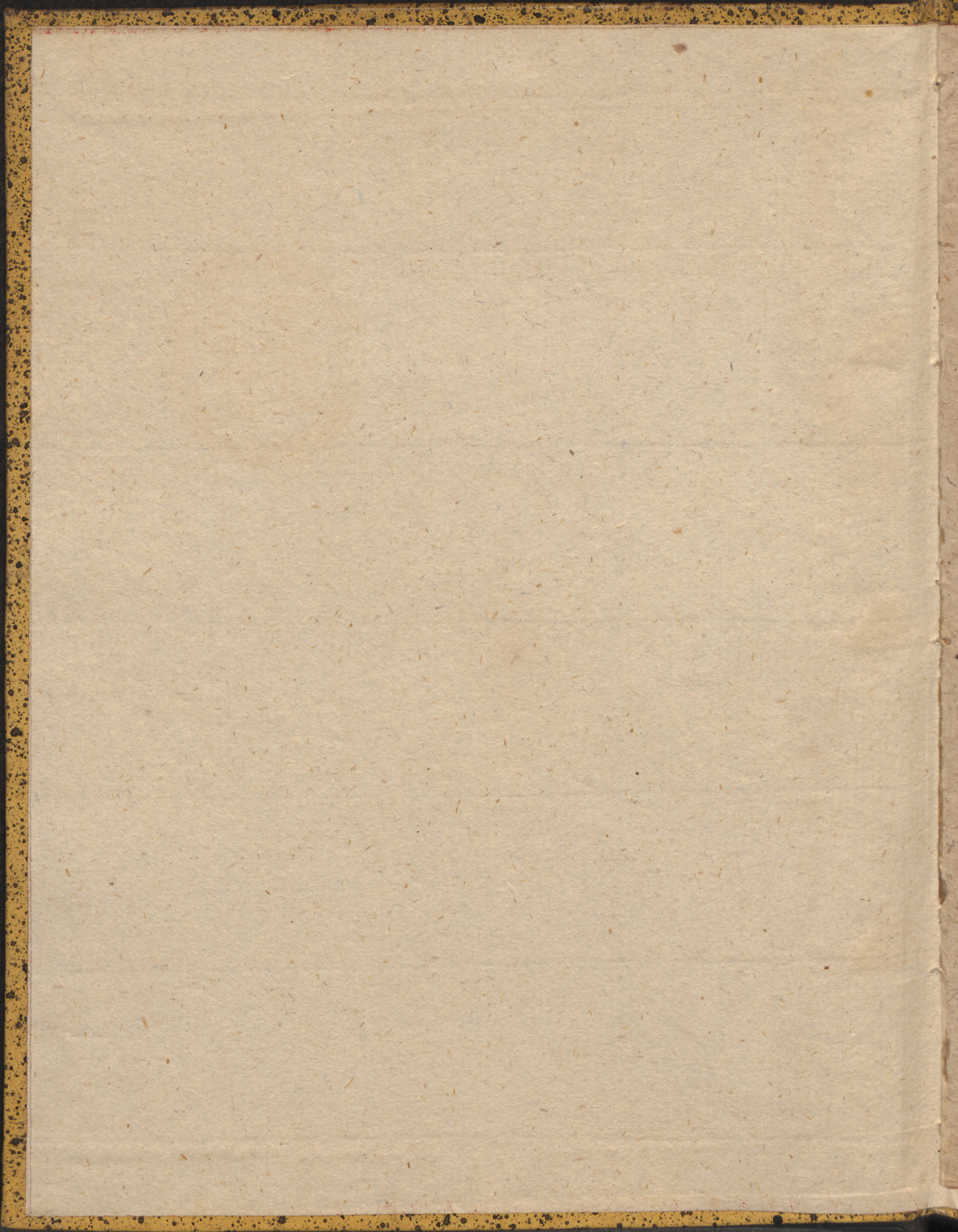
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777434334>

Druck Freier Zugang

Qvistorp, J.,
in M. Clemens,
exor. A. Seidenschwanz.
R. 1660.

PROGRAMMA 94.
RECTORIS ACADEMICI
JOHANNIS QVISTORPII,
D. ΘΕΟΛΟΓ. Past. J. & P. P.

Quo,
ad eundem
EXEQVIA
BEATÆ

MARGARETHÆ
CLEMENTIS,

CONJUGIS

Cl. Dn. M. ADAMI Seidenschwantz /

Scholæ trivialis Sub-Rectoris
laboriosissimi,

die VII. Februarii ANNO

M. DC. LX.

Omnes & omnium Ordinum Lite-
ratos, invitat.

ROSTOCHL,

Typis Heredum NICOLAI KILII, Acad. Typ.

Pulchrum est in statione
mori,
veluti
Rahel.

RECTOR
JOHANNES QVISTORPIUS.

antiquitus apud Gallos moris fuit, ut sepulchro adisteret mulier quædam, & carmine lamētabili, populum ad lacrymas & cōplorationes provocaret: Illi qui ibant exequias, etiam largis & majorem partem fictis fletibus respondebant; Olīm apud Romanos in usu fuisse scimus, ut mercede mulieres cōducerentur, quæ in funere plorabant, cantu & lugubri carmine lamentabantur, ut simul flerent & alii. At in præsentī hoc funere opus non est vel alienis vel ære conductis, quæ vicariam præstēt operā, lacrymis? Seriò liberi mellitissimam, quam amiserunt matrem, deplorant, eamque luget maritus, viduus moestissimus; Non sunt hi ex
Thra-

Thracibus nati, ut defunctā matrem & Con-
jugem, cum cantu lascivaq; gesticulatione ef-
ferant? Homines sunt, qui nihil humani alie-
num à se putant; & admodum tristi hoc casu
afficiuntur. Tantoq; majori in luctu sunt quā-
to majores lugendi causas habent; Luget
maritus, Clarissimus Dn. ADAMUS Seiden-
schwanz, Scholæ trivialis SubRector, & Chori
in Templo cathedrali Director, Conjugem
quā cum ab anno 1651. huc usq; in conjugio vi-
xit, & ita vixit, ut nunquam opus habuerit,
cum illa venire in sacellū Deæ viri placæ, quod
quondam Romæ in Palatio, tanquam pacis
domesticæ custodem erectum fuisse scribit
Valerius Max. Aut qua cum necesse habue-
rit, corā judice in gratiam redire, quorum
hodiè eheu! messem licet metere amplam,
sed pacatam cum illa egit vitam, in qua utriq;
idem fuit velle & nolle. Luget maritus Con-
jugem, quæ suavitate morum, & blandis allo-
quiis, illum quando à laboribus scholasticis
molestissimis languebat, refocillavit. Luget
maritus Conjugem, quæ ipsum jam senescen-
tem,

tē, triū liberorū patrē fecit, quāq; in educatio-
ne eorum expertus est, fidelissimam collegā.
Lugent liberi matrem, cui post Deum hanc
vitā acceptam referūt. Lugent liberi matrem,
cujus mānas fluxerunt, quæ succrescentes blā-
dē juxta ac severē, pro ut tenerior id patitur
ætas, duxit prudēter; Quis non maritū? Quis
nō liberos? funus hoc madidis oculis & plā-
ctū justē prosequi affirmet; Ut a. sciatis, me
nihil hic à veritate alienum dixisse, ipsum vi-
duum mœstissimum, in peculiari epistola,
propterea me alloquentem vel potius la-
mentantem vobis sisto.

*Curriculum vitæ MARGARETHÆ CLEMEN-
TIS, Conjugis meæ eheu! dum viveret dilectissimæ. Intro-
missa est in mortalitatem Conjux hæc meæ desideratissima annō
præsentis seculi XVII^{mi} sextō & vicesimō, die Martii quartō
intra quartam & quintam matutinam, & quidem in hac ur-
be. Patre nata est JOHANNE CLEMENTIS, Civæ
olim & Cerevisiario hujate, spectatæ probitatis Viro, Strale-
sundiæ Pomeraniæ oriundo, quem quarto jam ætatis suæ annō
amisit inter vivos. Matre verò in hoc mortalitatis theatrum
edita est commendatæ pietatis & virtutis fœminâ ANNA
Sæpelers, quâ annō ætatis XIII. Christi 1636. Mense Martio
orbata est. Orphana itaque ab HENRICO GRETE-
MÄN,*

MAN, qui ejus ex maximâ natu Sorore affinis erat, suscepta
est, illique ab anno 1641. in 46. cum hîc domi, tum in agro, quò
iste secesserat, officia præstitit equè ac filia. Inde Mense Junio
anni 1646. à DNO. MARTINO ZANDERO, qui
ejus materteram matrimonio sibi junctam etiamnum habet, hor-
sim in Urbem revocata est. Cui non minus in œconomia &
ἡθροπείῃ sedulam operam probavit usq; dum θεοῦ χεῖρας ἔχουσα
à me afflictissimò jam Viduo in Matrimonium petita & pu-
blicâ in ade Marianâ voce pl. Rev. Ampl. & Exc. Dn. D. CA-
SPARI MAURITII, Pastoris Mariani & Superintenden-
tis Ecclesiarum hujus districti optimè indies merentis, Fautoris
mei magni data est anno 1651. ipso Martini die. A quo quidem
tempore per benedictionē Altissimi trium liberorū me parentem
fecit, ex quibus maximus natu filius ADAMUS septimum
jam gressus est annum, sequens filia EVA quintum ex dimi-
dio annum, ultima filiola ANNA MARGARETHA
jam 13. diem agit. Hanc XXI. Januarii anni hujus interea
dum ageretur hora quarta matutina, citrà magnas difficulta-
tes emixa erat, & spes citioris convalescentiæ erat per aliquot
dies. Sed verò XXVIII. prædicti mensis vehemens virium de-
crementum sensit. Quare & animæ suæ refrigerium in par-
ticipatione sanctissimi corporis & sanguinis Dominici anhela-
vit. Cujus voti, ipsâ seriò urgente, compos reddita est noctu,
circà horam II. antequam pridie Festi Purif. esset, post pronun-
ciatam scil. Confessionem, ministerio in necessitate vicario Dn.
M. JOACHIMI SCHRÖDERI, Vicini & Compatriis mei pluri-
mum honorandi. Defectus verò ille virium ab inde accrevit
usq; etsi Exper. Dn. D. CASPARUS MARCHIUS nihil non
humana

humanorum remediorum tentabat. Atque sic tandem paulò
ante primam noctis, quæ Purificationis Festum sequitur, extin-
ctæ est, quatenus extingui potuit. Conjugem, fateor, amisi
tantum quantum ulla potest amatam & honoratam, ut adeò
non leviter inde excrucier: Sed quoniam DECI amoris fontis
charior fuit, quæ periculosis his tempestatibus eriperetur, equò
animò reddo, quam in nominis sui gloriam dederat, in sui nomi-
nis honorem, quæ voluntas ejus est, repetit. Quam seipsam in-
ter mortis nuncios dolores solata sit variis scripturæ dictis,
quasq; pias præterea cogitationes ad extremum usq; voce expres-
serit, meum non est operosè inculcare.

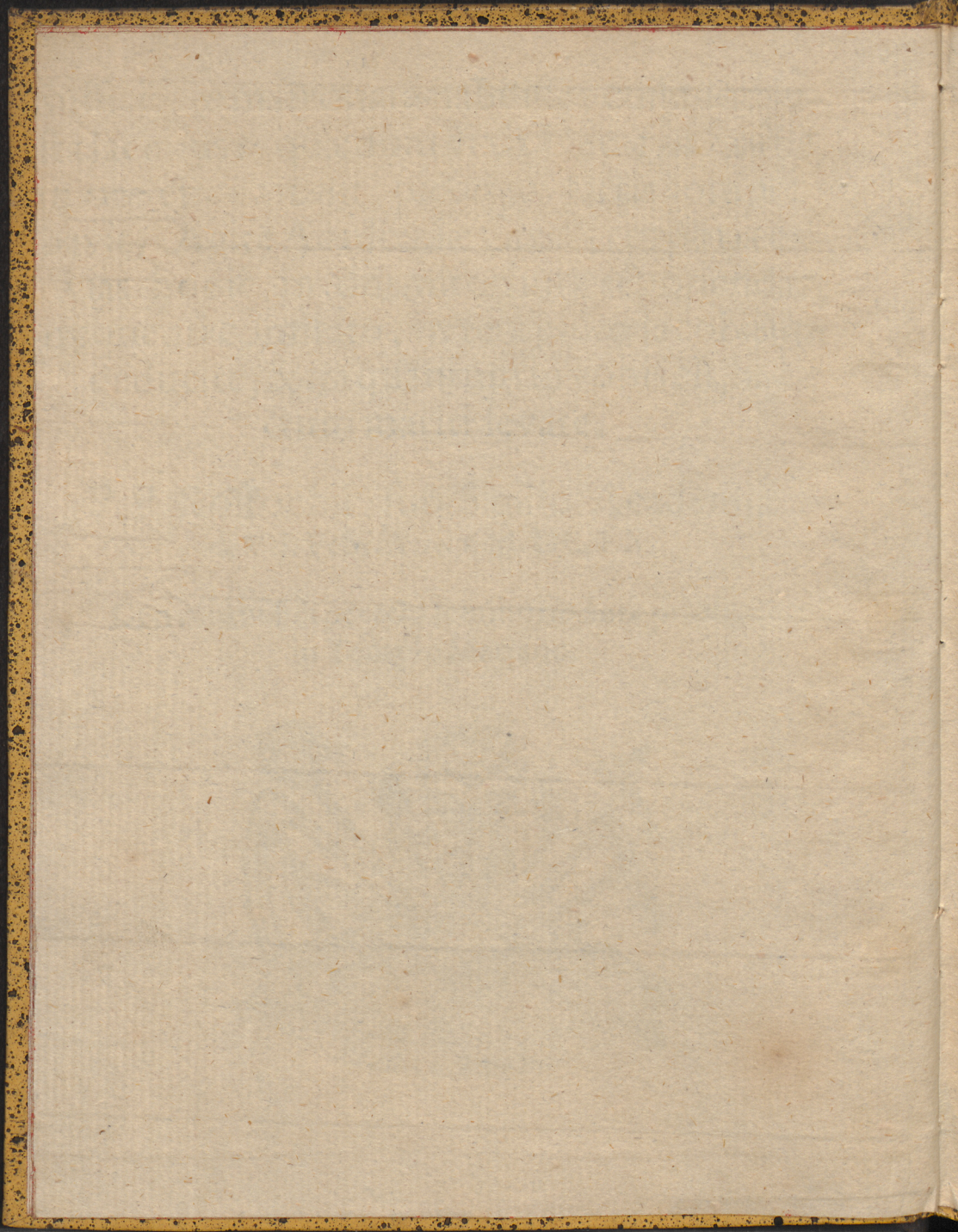
Quamvis autem, non sine causa, tu vir
optimè & vos orphani afflictissimi, hodiè
quiritemini! cum tamen sine DEI, fontis vi-
tæ omnis voluntate, quæ non nisi ut ipse bo-
nus est, bona esse potest, hic nihil factum esse
sciatis, in illa quoq; acquiescetis; Scio Vir
Clarissime, te hæc me etiam non suggerente
novisse, sed interim durum esse cogitas, eam
adhuc fœminam juvenem, florentissimam,
ex recenti partu afflictam, usq; adeò humani
rebus eximi, teq; inde in tantum mœroren
conjici. Durum est fateor, verum ferendo
vincas oportet, quod mutari non potest
Suffici

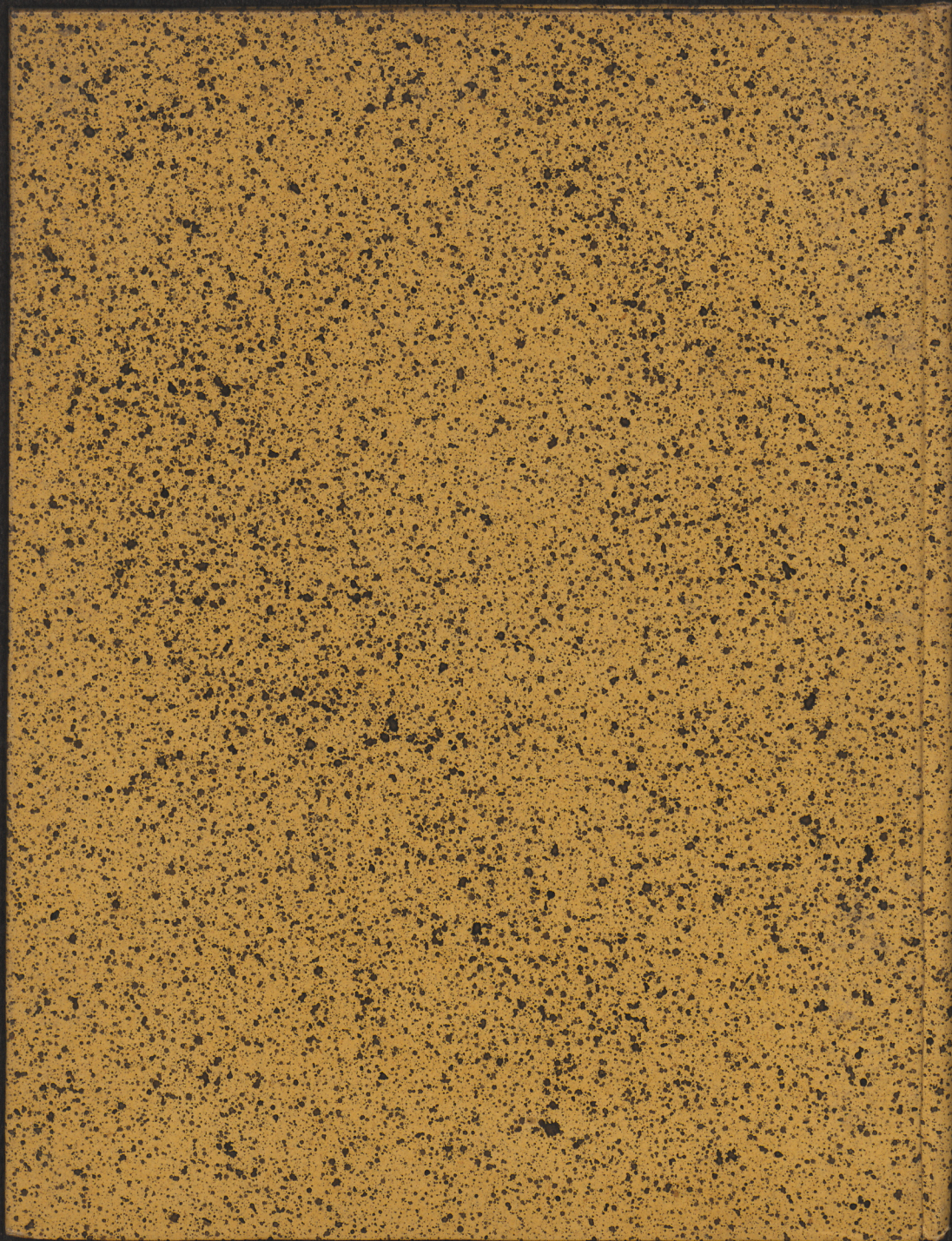
Sufficit, te matronam habuisse, cui nunc iusta facimus? quæ dum vixit DEUM in corde, in ore circumtulit, pietatem factis comprobavit; Agite Academiae Cives, corporis exuvias hodiè in dormitorium reponendas, frequenti comitatu, in templum Jacobæum deducite, & ita quantum in vobis est, luctum mariti levate.

P. P. Rostochii, sub Sigillo Academiae
d. VII. Febr. ANNO M. DC, LX.

Conventus fiet peracta semihorio ante primam
in Templo Mariano.

humanorum remediorum te
ante primam noctis, quæ Pur
Etæst, quatenus extingui po
tantum quantum ulla potes
non leviter inde excrucier:
charior fuit, quæ periculosi
animò reddo, quam in nomi
nis honorem, quæ voluntas ej
ter mortis nuncios dolores
quasq; pias præterea cogitati
serit, meum non est operosè in

Quamvis autem,
optimè & vos orp
quiritemini! cum t
tæ omnis voluntate
nus est, bona esse po
sciatis, in illa quod
Clarissime, te hæc
novisse, sed interim
adhuc fœminam ju
ex recenti partu affli
rebus eximi, teq; in
conjici. Durum e
vincas oportet, q

Atque sic tandem paulò
Festum sequitur, extin
jugem, fateor, amisa
honoratam, ut adeò
m DEC amoris fontis
tibus eriperetur, equò
m dederat, in sui nomi
tiit. Quam seipsam in
paris scriptura dictis,
emum usq; voce expres

ne causa, tu vir
lictissimi, hodiè
ne DEI, fontis vi
on nisi ut ipse bo
nihil factum esse
elcetes; Scio Vi
n non suggerente
esse cogitas, eam
floreantissimam,
q; adeò humani
antum mœroren
, verum ferendo
tari non potest
Suffici

